

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

26ος ΧΡΟΝΟΣ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 280 - Μάρτιος, Απρίλιος 1998 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 50 ΔΡΧ. - ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17, 105 52 ΑΘΗΝΑ

"Ει δε Χριστός ουκ εγήγερται κενόν
άρα το κήρυγμα ημών κενή δε και η πί-
στις υμών"

(Παύλος Α' Κορ. ΙΕ 14)

Με ανεκλάλητη αγαλλίαση και
ευφροσύνη γιορτάζουμε όλοι οι Χρι-
στιανοί την Ανάσταση του Σωτήρα Χρι-
στού που είναι και η απαρχή της Ανά-
στασης όλων των "κεκοιμημένων".

«Νυνί δε Χριστός εγήγερται εκ νε-
κρών, απαρχή των κεκοιμημένων εγένε-
το»

(Παύλος Α' Κορ. ΙΕ 20)

Ανάσταση: "Εορτή εορτών και πανή-
γυρις εστί πανηγύρεω".

Ανάσταση: Το πέρασμα από τη γήινη
ζωή στην ουράνια. Από το θάνατο στη
ζωή. Από την αμαρτία στην μακαριότη-
τα.

Ανάσταση: Η αρχή μιας νέας ζωής
γεμάτης φώς, χαρά και αγάπη: Η ελπί-
δα και ένα σύνθημα ειρήνης. Το πιο
κορυφαίο και ανεπανάληπτο γεγονός
στην ιστορία του κόσμου. Η ανάμνηση
της Ανάστασης του Χριστού. Η μεγα-

"ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ" - ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΑΣΧΑ

Από τον Δρα ΔΗΜ. ΧΡ. ΣΤΑΜΟ - Διδάκτορα Πολ. Επιστήμης -
Ψυχολόγο - Τ. Λυκειάρχη

λύτερη γιορτή του Χριστιανισμού.

Η νικηφόρα τελετή της Ανάστασης α-
πευθύνεται σε κάθε πρόσωπο χωριστά
και συγχρόνως και σε όλη την ανθρω-
πότητα σα σύνολο συνειδήσεων.
Πλούσιοι και φτωχοί, εγκρατείς και ρά-
θυμοι, εξέχοντες και ανώνυμοι, νη-
στεύσαντες και μη νηστεύσαντες κα-
λούνται να συμμετάσχουν στο Πά-
σχα1: στην μετάβαση του ανθρωπίνου
προσώπου από τον θάνατο στη ζωή.

Την λαμπροφόρα αυτή ημέρα οι κά-
τασπρες αναστάσιμες λαμπάδες θα α-
νάψουν από το "ανέσπερο" φως. Και
ενώ οι ποικίλοι κρότοι, οι φαντασμαγο-
ρικές κινήσεις και οι πολύχρωμες λάμ-
ψεις από τα βαρελότα θα διακόπτουν
τη νυχτερινή σιγή, θα αντηχήσουν πα-
ντού τα χαρμόσυνα καμπανοχτυπήμα-
τα μαζί με τις ευχές:

"Χριστός Ανέστη". "Αληθώς ο Κύριος".
"Χρόνια πολλά κι ευλογημένα".

Σε όλη τη Χριστιανοσύνη, οι μύριες
αυτές - Αναστάσιμες - ευχές θα ενω-
θούν με τα αρώματα των ανοιξιτικών
λουλουδιών. Και μαζί με το θυμίαμα
των εκκλησιών θα ανεβούν στον αέρα
για να μνησούν τον Αναστάσαντα Χρι-
στό.

Την ευλογημένη αυτή ημέρα, η καρ-
διά μας θα ανοίξει διάπλατα για να δε-
χθεί τη χαρά, την καλοσύνη, την αγά-
πη.

"Ανοίξτε αγκαλιές ειρηνοφόρες
ομπροστά στους Αγίους και φιληθείτε.
Φιληθείτε γλυκά χείλη με χείλη,
πέστε Χριστός Ανέστη
εχθροί και φίλοι..."

(Δ. Σολωμού: "Η ημέρα της Λαμπρής")
Το Πάσχα το "τερπνόν" το Πάσχα το

"πανσεβάσιμον" η ψυχική μας ευφορία
είναι στην καλύτερή της ώρα από την
άφατη χαρά που προκαλεί το ΘΑΥΜΑ
της Ανάστασης του υιού του Θεού,
που είναι και η ελπίδα για ύστατη δι-
καίωση του ανθρωπίνου προσώπου, το
οποίο ύστερα από μια οδυνηρή ζωή
καταλήγει στο θάνατο καίτοι η υπαρ-
ξιακή του δομή επιβάλλει την αγάπη
και το "Αιώνιο".

1. Οι αρχαίοι ονόμαζαν "ΠΙΣΑΧ" την η-
μέρα που γιόρταζαν την εαρινή ισημε-
ρία (ήτοι τη διάβαση του ήλιου από
τον ισημερινό).

Από τους Αιγύπτιους πήραν οι Εβραί-
οι το όνομα "ΠΙΣΑΧ" και το μετέλλαξαν
σε "ΠΕΣΣΑΧ" όταν γιόρταζαν την ημέ-
ρα της διάβασης της Ερυθράς Θάλασ-
σας υπό τον Μωϋσή, (δηλ. το πέρασμά
τους από τη δουλεία στην ελευθερία).
Με τον εξελληνισμό δε και τον "εκχρι-
στιανισμό" αυτού του ονόματος σε
"ΠΑΣΧΑ", δηλώνεται η μετάβαση από
το θάνατο στη ζωή. Η νίκη του θανά-
του από τον Αναστάσαντα Χριστό.

Γενική Συνέλευση και η πίτα της Αδελφότητας

Πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη
18 Μαρτίου στην μεγάλη αί-
θουσα της Πανηπειρωτικής
Συνομοσπονδίας Ελλάδος, στην οδό
Κλεισθένους η ετήσια Τακτική Γενική
Συνέλευση της Αδελφότητας και η κο-
πή της πίτας του 1998.

Στην αρχή τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή
στη μνήμη του -πριν από λίγες μέρες α-
ποβιώσαντος- αείμνηστου ιερέα του χω-
ριού μας Κωνσταντίνου Σκοροπάνου, ό-
πως επίσης και στη μνήμη των απαντα-
χού Θεοδωριανιτών, που έφυγαν τον
χρόνο που μας πέρασε.

Η Συνέλευση άρχισε και αφού πρώτα
η πρόεδρος της Αδελφότητας **Μαρία
Νάκη-Αποστόλου** καλωσόρισε όσους
παρευρέθηκαν, η Γεν. Γραμματέας **Αλε-
ξάνδρα Λακοπούλου**, ανέγνωσε τον α-
πολογισμό του πρώτου χρόνου της θη-
τείας του Δ.Σ. Ενημέρωση επίσης θα τα-
διάφορα θέματα του χωριού μας έκανε
ο πρόεδρος της Κοινότητας **Γιώργος
Λάμπας**. Στην Συνέλευση συζητήθηκαν
διάφορα θέματα που αφορούν την
Αδελφότητα και το χωριό και στα οποία
αναφέρθηκαν διάφοροι ομιλητές.

Την Συνέλευση χαιρέτησαν, ο πρόε-
δρος της Πανηπειρωτικής κ. **Κώστας
Αλεξίου** και ο πρόεδρος της Ομοσπον-
δίας Τζουμέρκων κ. **Δημήτριος Γκορό-
γιας**. Τηλεγράφημα μας έστειλε και ο
Σύλλογος **ΛΑΠΣΘΑ «Κωστήλατα»**.

Το δεύτερο μέρος άρχισε με την κοπή
της πίτας και συνεχίστηκε με τραγούδι
και χορό από το μουσικό συγκρότημα
της **Βαγγελιώς Χρηστιά** -η ίδια τραγού-
δησε πολλά ωραία τραγούδια της- και
του συγκριανού μας **Νίκου Κουτσού-
κη** που είχε και την επιμέλεια του ψυχα-
γωγικού τμήματος της βραδιάς. Στην
εκδήλωση παρευρέθηκαν και τραγούδη-
σαν επίσης ο ηπειρώτης τραγουδιστής
Σάββας Σιάτρας και ο συγχωριανός
μας **Γιώργος Μαντέλος**. Πολύς κόσμος
χόρεψε με κέφι αφού γεύτηκαν ένα ε-
ξαιρετικό μπουφέ από νόστιμες χωριάτι-
κες πίτες, κρασί και άλλες νοστιμιές
που έφτιαξαν και προσέφεραν γυναίκες
μέλη της Αδελφότητάς μας.

ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Με ομόφωνη απόφαση του
Δ.Σ. στις 6-4-1998 δημιουργεί-
ται και λειτουργεί στο εξής
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ στο γραφείο της
Αδελφότητας.

Σε ειδικό βιβλίο έχουν ήδη κα-
ταγραφεί όλα τα υπάρχοντα βι-
βλία και περιοδικά και θα κατα-
βάλλεται συνεχώς προσπάθεια
για τον πλουτισμό της με νέα χρήσιμα βιβλία (ιστορικά,
λαογραφικά, λογοτεχνικά, εγκυκλοπαιδικά, γλωσσικά
κ.λπ.).

Η απόφαση αυτή του Δ.Σ. είναι από τις σπουδαιότε-
ρες στην ιστορία της Αδελφότητας, γιατί η δημιουργία
μιας βιβλιοθήκης με καλά και χρήσιμα βιβλία ήταν απα-
ραίτητη και θα αποβεί πολύ ωφέλιμη στους συμπατριώ-
τες και φίλους μας. Εκτός των άλλων θα συμβάλει στη
σύσφιξη των δεσμών και την αλληλογνωριμία των με-
λών μας.

Παρακαλούμε, λοιπόν, τους συγγραφείς, τους λογοτέ-
χνες, τους επιστήμονες από το χωριό μας να προσφέ-
ρουν τα βιβλία τους για τον πλουτισμό της βιβλιοθήκης.

Παρακαλούμε επίσης όλους τους συμπατριώτες και
φίλους μας να συμβάλλουν στην επιτυχία του θεσμού
της βιβλιοθήκης μας, προσφέροντας βιβλία ή καταθέ-
τοντας χρήματα, ειδικά για την αγορά βιβλίων, και να
είναι βέβαιοι ότι κάνουν την καλύτερη κοινωνική επέν-
δυση.

**Το Διοικητικό
Συμβούλιο της Αδελ-
φότητας Θεοδωριανι-
τών εύχεται σε όλα τα
μέλη και τους φίλους
τους Χρόνια Πολλά
και Χριστός Ανέστη**

Πλησιάζει η ώρα που όλοι με την ψήφο
τους θα πάρουν τις καθοριστικές απο-
φάσεις τους για το μέλλον των χωριών
μας. Οι νομαρχιακές και δημοτικές εκλο-
γές αποτελούν την ευκαιρία να αναδει-
χθούν άνθρωποι άξιοι και ικανοί να εκ-
φράσουν τις τοπικές κοινωνίες. Η εφη-
μερίδα μας θα είναι ανοικτή στους υπο-
ψηφίους και σ' όσους θέλουν να εκφρά-
σουν δημόσια τις απόψεις τους. Όλοι
μας έχουμε καθήκον να βρεθούμε στον
τόπο μας. Δεν επιτρέπεται πια καμιά ολι-
γωρία.

Εκδρομή στο χωριό

Το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος (6, 7, 8 Ιουνί-
ου 1998) η Αδελφότητά μας προγραμματίζει - ό-
πως κάθε χρόνο - εκδρομή στο χωριό μας τα Θε-
οδωριανά. Παρακαλούμε όλους τους συγχωρια-
νούς και τους φίλους μας που θέλουν να συμμε-
τάσχουν να δηλώσουν έγκαιρα συμμετοχή στα
μέλη του Δ.Σ.:

Σταύρο Σκουτέλα 9237020
Βασίλη Μακρυθανάση 3451092
Αλεξάνδρα Λακοπούλου 2917131
Μαρία Νάκη 8218316

Στο ποσό της συμμετοχής θα περιλαμβάνεται
και ένα γεύμα, την Κυριακή το βράδυ στο χωριό.

**Ο πρόεδρος και το κοινοτικό
συμβούλιο Θεοδωριανών εύχονται
σε όλους τους Θεοδωριανίτες Χρό-
νια Πολλά και Χριστός Ανέστη.**

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΕΝΤΕΛΗ

Για μια ακόμη χρονιά το Δ.Σ. της Αδελφότη-
τας καλεί όλους τους Θεοδωριανίτες που
μένουν στην Αττι-
κή την Κυριακή
21 Ιουνίου 1998
στο γνωστό εβο-
χικό κέντρο
«Μπάρμπα Δη-
μος», στην πλα-
τεία Παλαιάς Πε-
ντέλης. Είναι μια
καλή ευκαιρία να
συναντηθούμε με
φίλικα και συγγε-
νικά μας πρόσω-
πα, να μάθουμε
τα νέα τους, να
θυμηθούμε και να νοσταλγήσουμε τα παλιά.

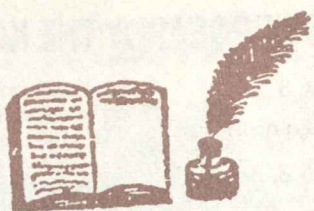
Όλοι οι Θεοδωριανίτες μαζί με τους φί-
λους τους ας ξεφύγουμε για λίγο από τη
σκοτούρα της άχαρης καθημερινότητας και
ας έρθουμε να ξεφαντώσουμε και να γλε-
νήσουμε.

Έτσι θα ανανεωθούμε και με καινούργιο
κουράγιο θα συνεχίσουμε τον δύσκολο α-
γώνα της ζωής.

**ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΙΚΟ
ΑΝΤΑΜΩΜΑ
21 ΙΟΥΝΗ '98
ΩΡΑ 12.00
ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ
ΠΑΛΑΙΑΣ
ΠΕΝΤΕΛΗΣ
ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ
ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΜΠΑΡΜΠΑ ΔΗΜΟΣ
ΤΗΛ.: 8040695**

Αλλοτινά και αλησμόνητα "ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ"

Γράφει ο
Πέτρος Σπ. Σκουτέλας

Πολλές φορές όταν περιδιαβαίνω (πεζός ή εποχούμενος) τους αμαξικούς δρόμους στο χωριό, ο νους μου πισωγυρίζει και πλανιέται στα παλιά εκείνα στενά δρομάκια που ήταν γίνε για την πεζοπορία ανθρώπων και ζώων, και που τα είχα περπατήσει πότε πότε ξυπόλυτος παρά ποδημένος. Και συλλογιέμαι -μέσα κι' έξω απ' το χωριό- τους δρόμους και τα καλντερίμια, τις στράτες και τις γιδοστράτες, τα μονοπάτια και τα ίχνη μονοπατιών και μέχρι τα ριζά των κακοτράχηλων βουνών μας που τα έχω σεργιανίσει με τις μανέρες γίδες ή δουλεύοντας στα χωράφια. Κι ακόμα πιο πέρα, ποδαρόδρομο και σ' άλλα κοντινά ή αλσάρια χωριά και σ' άλλους τόπους και πολιτείες.

Και σήμερα χαίρομαι και θαυμάζω αλλά και παραξενεύομαι, όταν το καλοκαίρι ακούω το διαλαλητό του πλανόδιου μανάβη που διέρχεται όλες τις γειτονιές με το φορτηγάκι αμαξάκι, αλλά και τ' αγροτικά τετράτροχα που αλωνίζουν τα βουνά και φτάνουν μέχρι τις απόμακρες σπάνες των κοπαδιών "Περδικόβρυση", "Χούνη" και "Κωστηλάτα".

Κι επανέρχομαι σ' εκείνους τους δρόμους, τους μουλαρόδρομους και κατσικόδρομους για να προσδώσω, όσο δυνατό, τη ζωή και τη κίνηση εκείνης της εποχής...

Και θυμάμαι, πόσες φορές στυλωνόμουν στη γωνιά του μπαλκονιού του σπιτιού μου για ν' αγναντέψω και να χαζέψω, τους αντικρινούς πολυσύχναστους δρόμους που γέμιζαν από κόσμο (αγωγιάτες με καραβάνια τα φορτιάρικα ζώα, μοναχικοί ταξιδιώτες, δουλευτάδες ή βλάχοι που μετακινούσαν τα κοπάδια τους (πρόβατα, γίδια, σκυλιά, αλογομούλαρα). Από κει, αντίκρυ απ' το χωριό "το κουτσοχέρι" πρόβαλλε τριτόσημα κι ο αγροτικός ταχυδρόμος (πεζοπόρος) που με τη μπρούτζινη κίτρινη τρομπέτα του, ειδοποιούσε για τον ερχομό του στο χωριό, κι όλα τα εσωτερικά δρομάκια οδηγούσαν στο μεσοχώρι...

Αναθιέμαι, ακόμα, και σαν τώρα! Όταν γινόταν γάμος κι απ' άλλο χωριό.

Η γαμήλια πομπή, αντίκρυ απ' το χωριό, ήταν ένα εξάισιο θέαμα, χάσμα των ματιών και δόνηση των αισθήσεων! Το να βλέπεις τους συμπεθερούς καβάλα στα ζώα, κανταρέλα, με πανωσάμαρα χρωματιστά κιλίμια και ν' ακούς ν' αχολογούν στις πλαγιές και στις ρεματιές τα τραγούδια κι οι συνθηματικές ντουφεκιές!

Κι όταν κοντοσώμιζαν και μπαίναν στα σοκάκια του χωριού χαιρόμασταν και καμαρώναμε τα στολισμένα -κακομούτσουνα- αλογομούλαρα με πρασιές και λουλουδία (βασιλικό, μαντζουράνες, γαρύφαλλα, τριαντάφυλλα). Οι καρβαλάρηδες, με ζωηράδα και κέφι να σκορπούν ευχές στο πλήθος και ν' ακούς τους χτύπους των πετάλων και τα γλιστρήματα των αλόγων στα λιθοτόπια, τα κουδουνίσματα και χλιντρίσματα κι ο κόσμος να συνωστιζεται στους δρόμους για να δει και να χαρεί...

Δεν λησμονώ, επίσης τις συγκινητικές σκηνές που ξετυλιγόταν στους δρόμους, όταν χωριανοί μας κάναν μακρινά ταξίδια: γι' αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής, για σπουδές, για εμπόριο, για το στρατό κλπ.

Το ξέβγαλμα, το ξεκίνημα, το ξεπροβόδισμα του ταξιδιώτη θα γινόταν απ' όλους τους οι-

κείους του και θα ήταν κλιμακωτό, συγκινητικό κι εντυπωσιακό! Η βάση θα τον ακολουθούσε κλαμένη και γατζωμένη μέχρι την αυλόπορτα του σπιτιού και κάτω τα τούδινα για ενθύμιο και για φυλαχτό (μήλα, κοκόρες, τοιρέπια, τίμιο ξύλο). Η μάνα με δάκρυα πιο πέρα, ο πατέρας πιο πάνω ακόμα και τ' αδέρφια μέχρι τη μακρινή τη ράχη των ορίων και θα τον ξαλάφρωναν κι απ' το βάρος που θάπαιρνε μαζί του. Κι εκεί, κι ο αδερφικός αποχαιρετισμός. Ο ταξιδευτής, θάκοβε τον καινούργιο ριγωτό τροβά στον ώμο και καμιά σακουλίτσα παραμάχαλα και θ' απομακρύνονταν αργά και με βήματα βαριά κι ώσπου να κρυφτεί στο δρόμο, το πρόσωπο τότε γυρισμένο σ' αγαπημένα του πρόσωπα και μαντήλια θα κοινοίονταν, χέρια θα υψώνονταν και φωναχτές ευχές θα δίνονταν.

Ο ταξιδιώτης θα προχωρούσε τον κλιμακωτό δρόμο με τα πόδια, από μονοπάτι και χωματόδρομο με πέτρες και λακκούβες μέχρι να συναντήσει τη δημοσιά (ντερβένι). Κι οι σπιτικοί που ξέβγαλαν στο γυρισμό τους (στο σπίτι) θα παίρναν, έτσι για να ξεχνούν, άλλες κοντινές στράτες: για τ' άλσισμα στο Μύλο, για ξύλα στο λόγγο, στο χωράφι κ.α.

Και τότε πολλοί οι κίνδυνοι στους δρόμους που παίρναν οι ταξιδιώτες είτε ποδαρόδρομο είτε σ' άλλο καβάλα: ληστές, κλέφτες, μότες, αρρώστιες, καταιγίδες, νεροποντές, κατεβασίες, δίψα, πείνα, ζέστη, παγωνιά, κακοί σκυώματα κλπ.

Οι ενδιάμεσες, όμως βρυσούλες ήταν σωτήριες για τους κατάκοπους στρατοκόπους και κυρίως καλοκαιριάτικα και μεσ' στο λιούρι.

"Να βρω κλαράκι φουντωτό και ριζιμό λιθάρι να βρω και μια κρυόβρυση, να ξεπλωθώ στον ίσκιο".

Και τα χάνια που ήταν κατ' αποστάσεις στις μακρινές τις στράτες και τα μαγαζάκια με φιλόξενα σπιτάκια προσέφεραν στους ταξιδευτές, νερό, φαγητό και ύπνο.

Αν θελήσουμε να φιλοσοφήσουμε και λίγο "το ταξίδι" θα δούμε ότι οι πιο εξακουστοί ταξιδιώτες στην Ελλάδα είναι οι Ηπειρώτες. Γι' αυτό και τα περισσότερα τραγούδια του Ηπειρώτικου λαού είναι μακρόσυρτα και λυπητερά που μαρτυρούν ξενιτεμό. Αν κι όλοι οι Έλληνες είναι φιλαπόδημοι και φιλοτάξιοι, απόδειξη ότι σ' όλο το κόσμο υπάρχουν ελληνικές παροικίες. Κι αν εμβαθύνουμε ακόμα, θα δούμε ότι ο δρόμος και το ταξίδι είναι ίδιο του ανθρώπου, τότε μέσα του. Μεγαλώνοντας θέλει να βλέπει και να μαθαίνει καινούργια πράγματα. Είναι στη φύση του ("το είδεναι ορέγασθαι φύσει"), λέγαν οι αρχαίοι μας.

Πάντως όσο θέλει κανείς στην αρχή να φύγει μακριά, τόσο πολύ θέλει να ξαναγυρίσει... Τούτο μαρτυρεί και το παράδειγμα του κατ' εσχόλη τύπου ταξιδιώτη Οδυσσέα "πολλών ανθρώπων ίδεν άστεα και νόον έγνω = πολλών ανθρώπων είδε τις πόλεις και γνώρισε τον πνευματικό πολιτισμό τους".

Ο απώτερος σκοπός του ήταν να γυρίσει στην Ιθάκη. Του έφτανε να ιδεί από μακριά και καπνόν να βγαίνει από τον τόπο του κι αμέσως να πεθάνει ("έμενος και καπνού αποθρώσκοντα ιδέσθαι η γαίης θανέεις μείρετα").

Π.Σ.Σ.

Ο Σεραφεΐμ στα Θεοδώριανα το 1958. Διακρίνονται από αριστερά: Απ. Νάκης, Νικ. Ντζιύνης, Κ. Γαλανής, Μαρία Λάππα, Λιούκα, Αθ. Κολοβός, παπα - Σκουροπάνος, Β. Τζαδήμας, Φωτ. Τάσση, παπα - Θωμάς, Ελένη Νάκη, Βαγ. Λάππας, Β. Μακρυθανάσης. Όρθιοι: Ευάγγ. Σιώκης, Ι. Τάσης, Χρ. Ντάσκας.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΕΡΑΦΕΪΜ "ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ"

Του ΒΑΣΙΛΗ ΜΑΚΡΥΘΑΝΑΣΗ

Ημουν μαθητής στις πρώτες τάξεις του γυμνασίου όταν το 1949 ενθρονιζόταν στη χηρεύουσα θέση της Μητρόπολης Άρτας ο νέος

Αρχιεπίσκοπος Σεραφεΐμ. Αρχές, κλήρος, λαός και μαθητές παρατεταγμένοι στα πεζοδρόμια της πόλης μέχρι το παλιό υδραγωγείο περιμέναμε με θρησκευτική ευλάβεια να περάσει ο νέος Μητροπολίτης. Και η στιγμή έφθασε. Ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφεΐμ νεότατος, ευθυτενής, γεμάτος καλοσύνη, φορώντας τα ειδικά αρχιερατικά άμφια πέρασε ανάμεσά μας ευλογώντας το πλήθος και θριαμβευτικά ενθρονίστηκε στη Μητρόπολη.

Ήμουν πρόσκοπος και μαζί με τ' άλλα παιδιά της δραστήριας Προσκοπικής Ομάδας του χωριού μας περιμέναμε παρατεταγμένοι στο δρόμο εκεί κοντά στις "Μπάλες" τον Αρχιεπίσκοπο Σεραφεΐμ που έρχονταν καβάλα στο μουλάρι από τους Μελισσοουργούς μέσω του αυχένα "Αυτί". Όταν μας είδε κατέβηκε από το ζώο και πολύ ευχαριστημένος από την ανέλπιστη υποδοχή εκεί στην ερημιά μας είπε:

"Που βρεθήκατε εδώ πάνω ρε παιδιά!". Όλοι μαζί πήγαμε στο χωριό.

Ήμουν δάσκαλος στα Θεοδώριανα, όταν μετά τους καταστρεπτικούς σεισμούς της 1.5.1967 ο ήδη Αρχιεπίσκοπος Ιωαννίνων Σεραφεΐμ ήλθε με ελικόπτερο να συμπαρασταθεί στον πόνο και τη δοκιμασία των σεισμοπλήκτων κατοίκων.

Ήμουν ήδη συνταξιούχος δάσκαλος όταν εδώ και λίγα χρόνια ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδας Σεραφεΐμ επισκέφτηκε, μετά από πολλά χρόνια και πάλι τα Θεοδώριανα με το νέο Μητροπολίτη Άρτας κ. Ιγνάτιο και το φίλο του κ. Νικόλαο Τσίτσικα. Έμεινε κατάπληκτος από την εξέλιξη που είχαν τα Θεοδώριανα σε όλους τους τομείς. Ήπιε το καφεδάκι του στο καφενείο του Γιώργου Τζουβάρα αναπαλώντας και λέγοντας ιστορίες από τα παλιά. Με μάτια βουρκωμένα και πολύ συγκινημένος ο μεγάλος αυτός σταυραετός, γερασμένος πια και πολύ ταλαιπωρημένος από τη μακροχρόνια αρρώστια του, μας είπε πως τα άγια αυτά μέρη που περπάτησε άλλοτε σπιθαμή προς σπιθαμή σαν αγωνιστής για την ελευθερία της πατρίδας, αλλά και σαν Δεσπότης τα βλέπει, ίσως, για τελευταία φορά. Και έτσι ήταν!

Ο "Ανάρτης" Αρχιεπίσκοπος Σεραφεΐμ "εκοιμήθη εν ειρήνῃ" στις 04.35' της 10.4.1998 στο Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών μετά από 4-5 ημέρες πάλης με το θάνατο.

Ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφεΐμ και κατά κόσμον Βησσαρίων Τίκας γεννήθηκε στο Αρτεσιανό της Καρδίτσας το 1913 και υπήρξε ο μακροβιότατος Προκαθήμενος της Αυτοκέφαλης Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ελλάδας. Το 1938 χειροτονήθηκε Διάκονος και το 1942 Πρεσβύτερος. Ως Αρχιεραδότης τοποθετήθηκε στην ενορία του Αγίου Λουκά Πατησίων, όπου ανέπτυξε αξιόλογη κοινωνική δράση κατά την κρίσιμη περίοδο της γερμανικής κατοχής. Οργάνωσε συσσίτια για 600 περίπου παιδιά. Στα κηρύγματά του καταφέρθηκαν κατά των Γερμανών και για να μην πιαστεί από τους κατακτητές φυγαδεύτηκε από τον Μητροπολίτη Κορινθίας στην Άρτα, όπου στο Βουργαρέλι προσχώρησε στην υπό τον στρατηγό Ναπολέοντα Ζέρβα Εθνική Αντίσταση και ανέλαβε πολλές κρίσιμες αποστολές για την ελευθερία της πατρίδας.

Ως μητροπολίτης Άρτας (1949) ανέπτυξε αξιόλογη δραστηριότητα για την

οργάνωση του ποιμαντικού και του φιλανθρωπικού έργου της μητρόπολης στα δύσκολα χρόνια της μεταπολεμικής περιόδου. Συνέβαλε στην ανέγερση νέων ναών και στην αποκατάσταση των ζημιών των παλαιών, στην ίδρυση φιλαν-

θρωπικών ιδρυμάτων (γηροκομείο, οικοτροφείο απόρων μαθητών, παιδικό σταθμό, φιλόπτωχα ταμεία, κ.ά.).

Το 1958 μετατέθηκε στη μεγάλη μητρόπολη Ιωαννίνων, όπου ανέπτυξε ευρύτερη εκκλησιαστική, εθνική, κοινωνική και φιλανθρωπική δράση. Ανέλαβε την προεδρία του Βορειοηπειρωτικού Αγώνα και αφιερώθηκε με μοναδικό ζήλο στην προώθηση του εθνικού θέματος τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές πλαίσιο. Μεγάλη ήταν η προσφορά του και στον αγωνιζόμενο κυπριακό λαό. Σε συνεννόηση με τον Αρχηγό της ΕΟΚΑ στρατηγό Γρίβα-Διγενή στην Η' Μεραρχία των

Ιωαννίνων εκγυμνάστηκαν Κύπριοι φοιτητές και από τα Γιάννενα με ενέργειες του Μητροπολίτη Σεραφεΐμ στάλθηκαν στην Κύπρο τα πρώτα όπλα και σεβαστές χρηματικές ενισχύσεις.

Το Γενάρη του 1974 με μεγάλη πλειοψηφία της Ιεράς Συνόδου εξέλεξε Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδας όπου παρέμεινε μέχρι το θάνατό του. Ανέλαβε την ευθύνη της διοίκησης της Εκκλησίας σε μια κρίσιμη και μεταβατική περίοδο με πολλές αντιθέσεις στην Ιεραρχία. Παρά ταύτα αναδείχθηκε άξιος εκκλησιαστικός Ηγέτης και κατόρθωσε να φέρει την κανονική τάξη στην Εκκλησία. Άνθρωπος της δράσης, Ιεράρχης με οραματισμούς, κοινωνικά πρωτοπόρος, ήταν μια μεγάλη και ευαίσθητη καρδιά. Ήταν εκείνος που άνοιξε το δρόμο για μεταμοσχεύσεις, όταν έγινε ο ίδιος δωρητής μελών του σώματός του.

Ίδρυσε πλήθος κοινωνικών ιδρυμάτων στην Αρχιεπισκοπή και τη μοναδική στην Ελλάδα Στέγη Κατάκοιτων Γερόντων με τέσσερις ορόφους, που βραβεύτηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η κοινωνική του προσφορά ξεπέρασε τα σύνορα της Ελλάδας και έφθασε στις χερσαίες χώρες της Αφρικής και της Ασίας. Δεν έκανε διάκριση ανάμεσα σε Χριστιανούς και αλλόθρησκους. Η αλληλεγγύη υπήρξε παρούσα στην οδόση Σερβία, αλλά και στο Ισλαμικό Ιράκ. Συμπαραστάθηκε γενικά στους ανθρώπους του πόνου, της φτώχειας, της ορφάνιας, της πείνας, της δοκιμασίας. Ήταν απλός, φιλικός, ντόμιμος, προσίτος στους πάντες και ιδιαίτερα αγαπητός στους νέους. Ήταν Ιεράρχης με μεγάλη εμβέλεια και φωτεινός φάρος και υποστηρικτής της Ορθόδοξης. Απέπνευε λεβεντιά, ανθρωπιά, εθνική υπερηφάνεια και άγγιζε τις καρδιές των απλών ανθρώπων.

Κατά το 4ήμερο παλαιό προσκύνημα στη Μητρόπολη Αθηνών άρχοντες και λαός εκφράστηκαν με τα καλύτερα λόγια για το μεγάλο, τον απλό, τον ειλικρινή, το λεβέντη, το γενναίο, τον πατριώτη, τον αγωνιστή, τον φιλόανθρωπο, τον ανεπανάληπτο και βαθιά ορθόδοξο Ιεράρχη.

Με αυτούς τους χαρακτηρισμούς θα μείνει αξεχάστος στην ιστορία της Εκκλησίας και του Έθνους ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδας Σεραφεΐμ.

Η κηδεία του έγινε στις 13.4.1998 με τιμές αρχηγού κράτους, όπως άξιζε στην προσωπικότητα του ανθρώπου που για 60 και πλέον έτη σημάδεψε θετικά την σύγχρονη εκκλησιαστική ιστορία από διάφορες βαθμίδες.

Αιωνία του η μνήμη!